משכוכיה · לקמיה מפרש דבר המושך כל העדר אחריו: **ה"ד מי במשיכה** · שהכישה במקל ורלתה לפניו שכן דרך בהמה דקה: **ליקני במשיכה** · למה לי מסירת משכוכית: **מי במסירה** · קני להו שהיה רה"ר או חצר שאינה של שניהן אלא בשמטא או בחצר של שניהן בהמוכר את הספינה בנבא בתרא (דף עו:): **קרקשפא** · גרסינן זוג שמקרקש בה לפני העדר והולך כולו אחריו: **עיזא דאולא בריש עדרא** · יש לבעל העדר עז חריף ודרך העזים להלך בראש והעדר הולך אחריהם: **עביד לנגדא סמותא** · לעז המושכת מנקר עיניה ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסים שאינן מהוגנין: **מתני' כסהו הראשון** · כשנשתמש בו: **וכא השני** · להשתמש בו: **ומצאו מגולה** · כגון שהתליע ונשבר הכסוי: **השני חייב** · והראשון פטור ובגמרא מפרש עד מתי ראשון פטור, אבל לא כסהו ראשון ובא שני ומצאו מגולה ולא כסהו שניהן חייבין ודקתני "השני חייב" הא אוקימנא שהניחו ראשון לשני משתמש וסמך עליו שיכסנו: **כסהו ראשון** · ועבר עליו השור או חמור ונפל ומת: **פטור** · ובגמרא פריך הואיל וכראשון הוא היכי נפל: **נפל לפניו מקול הכרייה** · בור כרייה וגנגם כורה שכיר להוכו להרחיב או להעמיק ושור הולך על שפת הבור ושמע קול הפטיש ונבעת ונפל על פניו בבור (א): **חייב** · בעל הבור ואפילו שור שהוא פקח דאמר לקמן (דף נה:) במתניתא דבעל הבור פטור דאיבעי עיוני ומיזל הכא חייב שקול הכרייה ביעתתו ובגמרא פריך עימא כורה גרם ליה. ל"א לפניו מקול הכרייה בעל הבור חייב דאע"ג דאיכא למימר כורה גרם ליה וכורה גרמא בעלמא הוא דעבד דקי"ל *המבעית את חבירו פטור מדיני אדם ותרוייהו לפ"ה בעל הבור חייב כר' נתן כדמפרש בגמ' וזה שמעתי: **לאחריו מקול הכרייה פטור** · כדמפרש בגמרא ואחידי דנקט בריש מקול הכרייה תנא סיפא לאחריו מקול הכרייה: **בכלי שור** שיכא שבירה הטול והמחריסה, בכלי חמור שיכא קריעה חבילת בגדים ומרדעת שעל גביו: **ופטור על הכלים** · כדמפרש בגמרא: **שור חרש שוטה וקטן כו'** · מפרש בגמ': **בן או בת** · כלומר אע"ג דקטנים הן ומיזל אפ"ה פטור מגזירת הכתוב "שור" ולא אדם "חמור" ולא כלים: **גמ' ורא שון עד אימת מיפטר** · היכא דבא השני ונשתמש בו ולא כסהו עד אימת רמיא כולה חיובא אשני ורא שון פטור: **בכדי שידע** · שיבא גם הראשון אחרי כן וירא מגולה הואיל ושניהן יודעין שהוא מגולה רמיא חיובא אתרוייהו: **ושמואל אמר בכדי שיודיעוהו** · אע"פ שלא בא ורא הו חייב בחלקו ולא רמיא כולה אשני דהא לא גילהו דמחייביה משום פותח, לשון אחר, לשון אחר עד כדי שיודיעוהו אפי' בא ורא הו פטור עד שיודיעוהו ולשון ראשון כשר: **ויכרות ארזים כו'** · אבל לשני שבא ונשתמש בו לא יהביגן שיעורא כולי האי דהוה ליה לאוקומי שומרים עילויה: **וארעוה** · קלקלוה ונעשה רעועה: **ואתו שוורים ונפלו ביה** · דאי נפלו ביה גמלים לא מבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא: **אי שביחי גמלים פושע הוא** · אף לגבי שוורים דאית ליה לאסוקי אדעתיה דגמלים מרעי ליה: ולא

כיון דמסר לו מפתח קנה ה"ד [אי] בכספא כו' · רשב"ם מפרש בפ' חזקת הבתים (ב"ב ל' ב: ושם ל"ה נעל) גבי נעל וגדר כל שהוא בנכסי הגר דנעל הייגו שקבע מנעול בדלת לנעלו דהוי בגין אבל סגר הדלת בנכסי הגר אין חזקה דאין זה אלא כמבריח אבל מנכסי חבירו ואע"ג דגבי שכירות הבתים אמר ברים מסכת פסחים (דף ל. ושם*) דכשמסר לו מפתחות הוי בחזקת השוכר לבדוק וה"ה לקנותו ה"מ מוכר ומשכיר בית להבירו אבל בנכסי הגר מאן מסר ליה דליקני וקשה לר"י דהכא משמע בהדיא דמסירת מפתח לא קני אלא הוי כאומר לך חזק וקני ודוקא גבי חמץ הוא דתלוי במסירת מפתח דמי שמפתח בידו עליו לבדוק כיון שהוא יכול ליכנס בזה הבית לבדוק ומה שפי' דלא קני בנעילת דלת אין נראה דבגיטין בפרק הזורק (דף עז:) אומר גבי נט דתיזיל ליהי ותיתוב ותפתח אלמא נעילה לחוד קנית שלא היה יכול לעשות שום מעשה דשבת היה ואע"פ שאסור לקנות בשבת בשביל מרע שרי שלא תערוף דעתו כדאמרי' בפרק מי שמת (ב"ב דף קנו: ושם) ובחזקת הבתים (שם דף מז:) נמי מוכח גבי ההוא דתקן אלו דברים שיש להם חזקה ואלו שאין להם חזקה ופריך הגמרא מ"ש ריש"א ומ"ש סיפא ומשני אמר רבא כל שאינו בנכסי הגר קנה בנכסי חבירו (ב) קנה בנכסי הגר לא קנה בנכסי חבירו לא קנה א"כ הא דקתני סיפא הכניס תרנגולין לתוך הבית הרי זו חזקה בנכסי הגר נמי קנה והייגו טעמא דקנה דמשמע כשנתן שם תרנגולין נעל דלת כדי לשמרם אלמא בנעילת דלת סגי ואין לדמות נעילת דלת למבריח ארי דדוקא נתן לרוב דסכר מיניה מיא הוא דאמרי' בחזקת הבתים (ב"ב דף נג:) דהוי כמבריח ארי אבל נעל נעל שנעל דלת בפני כל אדם ואין מניח אדם ליכנס מוכחא מילתא שהבית שלו וקני בנעילה לחודה והא דאמר התם הבונה פלטרין בנכסי הגר ובא אחר והעמיד להם דלתות קנה אורחא דמילתא נקט שאותו שמעמיד דלתות רגיל לנעלם וה"ה נעל ולא העמיד: **בכדי** שידע. כלומר שהקול יגיע שהבור מגולה דמשמע שמע ושמואל אמר בשמיעה בעלמא לא מחייב דאין סומך אשמיעה עד שיודיעוהו ורבי יוחנן אמר עד שיודיעוהו ויסבור פועלים ויכרות ארזים וה"ה השני שנותנין לו שיעור זה אלא דלא בעינן שיודיעוהו שכבר ידע ושמואל סבר דמיד יש לו להושיב שם שומרים שלא יפול שוס דבר בבור: **ואתו** שוורים ונפלו ביה · פ"ה דאי נפלו בו גמלים לא מיבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא וכן משמע הלשון ויש ליתן טעם בדבר דאפילו לא שביחי גמלים כלל יש לחוש שמא יבאו גמלים ויפלו אבל אין לחוש שיבאו גמלים ויפלו אחרי כן שוורים:

כיון שמסר לו מפתח קנה ה"ד: אי בבספא ליקני בבספא, אי בחזקה ליקני בחזקה? לעולם בחזקה ובעי למימר ליה "לך חזק וקני" וכיון שמסר לו מפתח במאן דאמר ליה "לך חזק וקני דמי", אמר ריש לקיש משום ר' ינאי "המוכר עדר לחבירו כיון שמסר לו משכוכית קנה ה"ד: אי במשיכה ליקני במשיכה, אי במסירה ליקני במסירה? לעולם במשיכה ובעי למימר ליה "לך משוך וקני" וכיון דמסר לו משכוכית כמאן דאמר ליה "לך משוך וקני" דמי, מאי משכוכית? הא תרגמו קרקשתא ר' יעקב אומר עיזא דאולא בריש עדרא, כדדרש ההוא גלילאה עליה דרב הסדא "כד רגיז רעיא על ענא, עביד לנגדא סמותא": **מתני'** כסהו הראשון ובא השני ומצאו מגולה ולא כסהו, השני חייב *כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור, לא כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב, נפל: לפניו מקול הכרייה חייב, לאחריו מקול הכרייה פטור *נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו, חמור וכליו ונתקרעו: חייב על הבהמה ופטור על הכלים, נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן חייב, בן או בת עבד או אמה פטור: **גמ'** וראשון עד אימת מיפטר? אמר רב בכדי שידע, ושמואל אמר בכדי שיודיעוהו, ורבי יוחנן אמר [א] בכדי שיודיעוהו וישבור פועלים ויכרות ארזים ויכסנו: כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור: כיון דכסהו כראוי היכי נפל? אמר ר' יצחק בר בר חנה שהתליע מתוכו, ~~איבעיא לה~~ כסהו כסוי שישכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול לעמוד בפני גמלים ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלי ביה מאי: אמרי היכי דמי אי דשביחי גמלים פושע הוא ואי דלא שביחי גמלים אנוס הוא? לא צריכא דאתו לפרקים – מי אמרינן: כיון דאתיין לפרקים פושע הוא דאיבעי ליה אסוקי אדעתיה אי דלמא כיון דהשתא מיהת ליכא, אנוס הוא? אי שביחי כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור ה"ד אילימא כראוי לשוורים וכראוי לגמלים היכי נפל, אלא לאו כראוי לשוורים ולא

לעיל מז. "השני חייב" הא אוקימנא שהניחו ראשון לשני משתמש וסמך עליו שיכסנו: **כסהו ראשון** · ועבר עליו השור או חמור ונפל ומת: **פטור** · ובגמרא פריך הואיל וכראשון הוא היכי נפל: **נפל לפניו מקול הכרייה** · בור כרייה וגנגם כורה שכיר להוכו להרחיב או להעמיק ושור הולך על שפת הבור ושמע קול הפטיש ונבעת ונפל על פניו בבור (א): **חייב** · בעל הבור ואפילו שור שהוא פקח דאמר לקמן (דף נה:) במתניתא דבעל הבור פטור דאיבעי עיוני ומיזל הכא חייב שקול הכרייה ביעתתו ובגמרא פריך עימא כורה גרם ליה. ל"א לפניו מקול הכרייה בעל הבור חייב דאע"ג דאיכא למימר כורה גרם ליה וכורה גרמא בעלמא הוא דעבד דקי"ל *המבעית את חבירו פטור מדיני אדם ותרוייהו לפ"ה בעל הבור חייב כר' נתן כדמפרש בגמ' וזה שמעתי: **לאחריו מקול הכרייה פטור** · כדמפרש בגמרא ואחידי דנקט בריש מקול הכרייה תנא סיפא לאחריו מקול הכרייה: **בכלי שור** שיכא שבירה הטול והמחריסה, בכלי חמור שיכא קריעה חבילת בגדים ומרדעת שעל גביו: **ופטור על הכלים** · כדמפרש בגמרא: **שור חרש שוטה וקטן כו'** · מפרש בגמ': **בן או בת** · כלומר אע"ג דקטנים הן ומיזל אפ"ה פטור מגזירת הכתוב "שור" ולא אדם "חמור" ולא כלים: **גמ' ורא שון עד אימת מיפטר** · היכא דבא השני ונשתמש בו ולא כסהו עד אימת רמיא כולה חיובא אשני ורא שון פטור: **בכדי שידע** · שיבא גם הראשון אחרי כן וירא מגולה הואיל ושניהן יודעין שהוא מגולה רמיא חיובא אתרוייהו: **ושמואל אמר בכדי שיודיעוהו** · אע"פ שלא בא ורא הו חייב בחלקו ולא רמיא כולה אשני דהא לא גילהו דמחייביה משום פותח, לשון אחר, לשון אחר עד כדי שיודיעוהו אפי' בא ורא הו פטור עד שיודיעוהו ולשון ראשון כשר: **ויכרות ארזים כו'** · אבל לשני שבא ונשתמש בו לא יהביגן שיעורא כולי האי דהוה ליה לאוקומי שומרים עילויה: **וארעוה** · קלקלוה ונעשה רעועה: **ואתו שוורים ונפלו ביה** · דאי נפלו ביה גמלים לא מבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא: **אי שביחי גמלים פושע הוא** · אף לגבי שוורים דאית ליה לאסוקי אדעתיה דגמלים מרעי ליה: ולא

לקמן דף מו. *המבעית את חבירו פטור מדיני אדם ותרוייהו לפ"ה בעל הבור חייב כר' נתן כדמפרש בגמ' וזה שמעתי: **לאחריו מקול הכרייה פטור** · כדמפרש בגמרא ואחידי דנקט בריש מקול הכרייה תנא סיפא לאחריו מקול הכרייה: **בכלי שור** שיכא שבירה הטול והמחריסה, בכלי חמור שיכא קריעה חבילת בגדים ומרדעת שעל גביו: **ופטור על הכלים** · כדמפרש בגמרא: **שור חרש שוטה וקטן כו'** · מפרש בגמ': **בן או בת** · כלומר אע"ג דקטנים הן ומיזל אפ"ה פטור מגזירת הכתוב "שור" ולא אדם "חמור" ולא כלים: **גמ' ורא שון עד אימת מיפטר** · היכא דבא השני ונשתמש בו ולא כסהו עד אימת רמיא כולה חיובא אשני ורא שון פטור: **בכדי שידע** · שיבא גם הראשון אחרי כן וירא מגולה הואיל ושניהן יודעין שהוא מגולה רמיא חיובא אתרוייהו: **ושמואל אמר בכדי שיודיעוהו** · אע"פ שלא בא ורא הו חייב בחלקו ולא רמיא כולה אשני דהא לא גילהו דמחייביה משום פותח, לשון אחר, לשון אחר עד כדי שיודיעוהו אפי' בא ורא הו פטור עד שיודיעוהו ולשון ראשון כשר: **ויכרות ארזים כו'** · אבל לשני שבא ונשתמש בו לא יהביגן שיעורא כולי האי דהוה ליה לאוקומי שומרים עילויה: **וארעוה** · קלקלוה ונעשה רעועה: **ואתו שוורים ונפלו ביה** · דאי נפלו ביה גמלים לא מבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא: **אי שביחי גמלים פושע הוא** · אף לגבי שוורים דאית ליה לאסוקי אדעתיה דגמלים מרעי ליה: ולא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נפל לפניו וד"ה חייב הה"ל: (ב) תוס' ד"ה כיון וכו' בנכסי חבירו נמי קנה כל שאינו בנכסי הגר לא קנה בנכסי חבירו נמי לא קנה:

הגהות הגר"א

[א] גמ' בכדי שיודיעוהו. נ"ב נ' המנ"ם שידע. וכ"ה גי' הרא"ש ועוד:

נושא

הא דקתני במר "טעי מ"ב" אך אתי בראשון פלור? 3 דעות

נושא

בירור סוגי כיסוים וכח שמיעתם לאור:
א) תנאים סביבתיים
ב) תקירות תנועתם על בהמות עיות

מבנה

◆ ב' לשונות במאמר המעלה "(מן אבן בלמאי (ב))"
הבנת פרטי המעלה עם ב' בדברים איך נראות
△ ▽ ביטול מקורות שבראשות מוכיחות ב' הבדרים
בירור הנתונים (על מה מדובר במקורות בלמר איזו אי"ות הכיסוי)
⋈ התמקדות בנתונים לקראת ניסוח למסקנא
⊂⊃ מסקנות לתל (שמאמן מופיעות עם כן בעני כיוונים)
⋈ דחיית המסקנות